

Men tó er Ólavur eitt tekn, ið eisini vit Føroyingar kunna hevja og kenna lærdóm av. Hann átti gávuna og sjónarevni, ið ber saman aftur tað, ið hevði staðið skilt. Hann sá bjargingarmegina i, at Norðmenn komu at standa sum ein maður, sum ein kraft. Og hann er við hesum sínum hugsjónum vorðin eitt »symbol«, ein fyrmynd, ein varði í Noregs- og Norðlanda-seguni.

Og vit Føroyingar! Spjaddir, syndraðir, ósamdir — veikir. Her krevst at blæsa í samlingarlúðurin, tó ikki á sama hátt, við sama endamáli sum Ólavur kongur. Her hjá okkum tørvar onnur

fylking, annar bardagur á fylkingargrundum.

Her er tað ikki tørvur á høvdingalúðrum. Jarlar og høvdingar eiga ikki heimstað á okkara nesum og útskerum.

Her er tørvur á fjeldarinnar fylking, fylking um tað stóra hugmálið: Við reyða merkinum á odda í fylking at ganga í hernað móti vesældóminum, armóðini og mentunnarloysinum, so fjeldin, ein og ell, av sonnum kunna siga, at hetta landið er mitt, hetta landið er títt, hetta landið er okkara — ikki eg og tú á odda, men vit — vit Føroyingar.

Hví berjast menn í Spania?

Hvorji eru orindini hjá Hitler og Mussolini? Hví leggja England og Frakland ikki uppí ímóti diktatorunum?

Gott og væl eitt ár er farið, síðan hitt spanska uppreisnarstríðið byrjaði. Og enn standa báðir partar líka langt frá í endaliga sigri. Hvor, ið fer at bera sigurin heim, man fáur duga at hava eina avgjorda meining um.

— Uppreisnarmenninir høvdu allan kansin at sigra at byrja við. Teir høvdu meginpartin av krigsmonnum og at kalla øll vápnini til nýtslu — og tað gekk eisini illa hjá stjórnarmonnum at verja seg at byrja við. Men sum tíðin leið, mentust teir í hvørjum bæði við at venja arbeiðarafjöldina til krigsmenn og í at veita sær dugilig krigsvápn, og meina flestir menn, at um ikki hjálp var komin frá Italia og Týsklandi, høvdu uppreisnarmenninir longu haft tap. Men Hitler og Mussolini bjargaðu uppreisnarmonnum við at gera hitt spanska stríðið til teirra stríð. Hetta stríð er teim eingin bilgur leikur.

Teir siga, at teir stríðast fyri nazismuni og fascismuni ímóti kommunismuni. Men allir menn vita, at hetta er bara nakað, hesir hava at skjóta uppá fyri at fjala ta sonnu ættlanina.

Hesa ættlan halda menn vera: Mussolinis einaæði yvir Miðalhavinum og óheft høvi til at gera seg til yvirmann yvir øllum, ið ringir Miðalhavið inni.

Hitler Týskland trýtur jarnmálm, og av hesum málmni skal tað hava ómetiligt til krigsvápn. Henda málm kann tað fáa í Spania. Menn søgdu undir stíðnum um Bilbao: Mussolini skal hava jarn yvir Bilbao, og Týskland skal hava jarnið undir Bilbao.

Lendið kring Bilbao skal vera ógvuliga jarnríkt.

Vunnið í Spania standa Hitler og Mussolini sum teir sterkastu í Europa. Frakland er tá fokið. Tað vil vera ómøguligt hjá tí at standa seg í bardaga bæði

móti Spaniolarum við spanska markið og Italierum við ítalska markið og Týskarum við týska markið.

Frakland felt, er England eisini fallið — og so er rásin fri til Rusland!

So meta menn plánernar hjá Hitler, Mussolini og Franco.

Av sonnum stórmanna dreymir. Latum okkum vóna, at teir ikki ganga út!

Narra Jóannes bóndi Patursson, lögtingsmaður.

So undarligt at lesa tygara fyrispurning. Men tó sálarliga athugali!

Eg ásanni við forvitni, at eg melti orindi tygara kring Føroya land í vetur rætt. Tað er athugali at stava og leggja saman tygum nú og tygum tá, tá ið tygum stóðu á talarapallinum á Tvoroyri og bóðu um ikki at siga upp aftur júst tað, ið tygum nú ynskja orðaskifti um í almennum bløðum. Løgið!

Tá klæddi tygum tygum í »mystikk« og bóru fram spurningin Ísland—Føroyar sum eitt loynimál, sum vit Føroyingar skuldu fyrireika í loyndum fyri ikki...

Undarligt, helt eg tá. Hvussu kann nakað á almennum fundi framborið gerast loyndarmál? Her má annað stínga undir ella onnur orindi vera.

Rætt hevði gruni mín. Nú siggi eg svart á hvítum, at tygum hava kastað loyndarkápuna og diplomatisins »mystike« og bregða við Ísland—Føroya spurninginum fyri opnum hurðum — fyri at finna eitt hvørt politiskt »sensasjonelt« undir fótin, giti eg.

Hetta vóru ringir leikir í talvi. Annars er at siga, at sjálvandi eri bæði eg og allir javnaðar-

AKTIESELSKABET FØROYA BANKI

Hovedkontor: THORSHAVN

Stiftet 1906.

Afdeling: TRANGISVAAG

AKTIEKAPITAL OG RESERVER KR. 900.000.

Bankforretninger af enhver Art udføres.

Kontortid 11—3. Lørdag 11—2.

Nú er brátt tíð

at sirna eplaspokkar móti

svartaspillu.

Pulvir til sirningarevni fáa tygum gott og biliga frá

TEKN. KEM.

FABRIKK OKKARA

HAVN

menn ógviliga sterkt interessandi í, at Íslendingar og Føroyingar standa í vinarligum samarbeiði, og at vit verða við í minsta lagi at hava tann rætt í Íslandi, sum vit nú hava.

At fremja hetta vilja javnaðarmenn vera við til — sjálvsagt.

Men vil fara vera samdir við tygum á Tvoroyri, at »forumið« fyri hesum arbeiði er ikki fyri opnum hurðum.

Tygum eru tí í dag meir enn áður ein meinbogi á vegnum í hesum arbeiði.

P. M. Dam.

Sambandspartiet og Ísvirki.

Hvad Hjælp er der i at fore en drabelig Tale og benytte store Ord over Ísvirkissagen. Alle Fiskere, alle Færinger ved efterhaanden Besked med de faktiske Forhold i denne Sag. Og de allerfleste inden for Fisker- og Arbejderbefolkningen fordommer Ísvirkissagens Modstandere, den Maade man fra færøsk Side stormede dette Foretagende.

Det gør bare værre, Hr. L. S., at spille den fornærmede, naar De og Deres Tilhængere faar Sandheden serveret. Allermindst batter det Deres Partis Sag at varte op med haandgribelige Usandheder, selv om disse er serveret aldrig saa mange Gange for at Dem og ligesindede.

Deres allernærmest staaende kan bevidne, at Fiskeridirektoren i sin Tid — foranlediget af en Forespørgsel — erklærer, at det ikke var i Overensstemmelse med Sandheden, naar det blev sagt, at Anskaffelsen af Ísvirki og Ísvirkisbaadene havde medført, at andre berettigede Andragende om Laan til Fiskefartøjer og Fryse- og Koleanlæg blev nægtet.

Det klæder Dem meget daarligt med »Ordeis Lyse i den ene Haand at fortsætte med at stro uvederhaeflige Paastaaende ud med den anden.

Ísvirkissagen — Anskaffelsen af Snurrevaadsbaade til Fiskere og Bygning af Ísværk og Kolehus — var Sambandspartiet imod og bekæmpede paa det kraftigste.

Trods Inflationen i Tyskland, der slog Ísvirkis saa vel som Svenskernes og Hollændernes Salg af Frossen Fisk i Stykker, trods den fangstmæssig vellykkede, men af Markedsforholdene totalt mislykkede Sildeekspedition, vilde Ísvirkisforetagendet samt de til private Fiskere anskaffede Snurrevaadsbaade have kunnet fortsat rekonstrueret, saafremt man ikke fra færøsk Side saa uhorst kynisk havde angrebet Foretagendet straks efter Hjemkomsten fra den mislykkede Sildeekspedition.

Dette er en sørgelig, men desværre uomstødelig Kendsgerning.

Ísvirki staaer endnu og maa siges at have været til uvurderlig Nytte.

Fiskernes Baade blev bortauktioneret — ud af Landet.

Hvis Sambandspartiet og dets Mænd havde haft den Forstaaelse af Ferskfiskesagen, som De siger, at de havde, hvorfor meldte de sig ikke som Købere da? Fartøjerne var nye, og de kunde anskaffes under Dagspris paa lignende nye Fartøjer.

Nej, Sandheden var vist den, at Sambandet saa vel som Selvstyret paa den Tid havde Øjnene lukkede for Betydningen af Ferskfiskesagen, hvilket forklarer den i færøsk Erhvervsliv udviste uhorst kyniske Skadefrohed ved Ísvirkisforetagendets Sammenbrud.

Naar Sambandet og Selvstyret nu slaar til Lyd for Ferskfiskesagen, er der i Sandhed al god Grund til at udbyde: En Time forsenti!

Thi nu er det hverken Pengene eller Forstaaelsen, det skorter paa, men Restriktioner og internationale Forhold, vi ikke er Herrer over, der stiller sig i Vejen for Ferskfiskesagen. Nu er vi, hvad enten vi vil eller ej, piskede til at nøjes med den Smule Kvota, som Ísvirkis Eksport af Ferskfisk dannede Grund-

laget for. Hvis Ísvirki ikki havd været, var vi altsaa, hvad angaar Eksport af Ferskfisk, fuldstændig lukket ude, et Fakta, De L. S. ikke kan benægte uden at komme i Strid med Sandheden.

Sambandspartiet har i Ferskfiskesagen som i Ræveavlssporssmaalet og mange mange andre livsvigtige Spørgsmaal indlagt sig den tvivlsomme Fortjeneste af at spille den mindre glørværdige Rolle at stritte og kæmpe i mod af alle Kræfter lige til det aller yderste. Og man skal lede længe, for at finde Mage til Parti, der kan maale sig med det i at have spildte Muligheder og nedkæmpede betydningsfulde Sager til Værdier, der tæller i Millioner, paa Samvittigheden.

Olaf Linck.

Til eru søguskrivarar í fússundatali, mangir lítils virði mangir góðir og summir skera í góðsku fram úr øllum.

Teir, sum skriva fyri at tjena miklar pengar og grópa í nútíðar óhumsku, verða kanska mest línir men gloymdir skjóttari, heldur enn eldið boyggir teir; tí sjálvt hetta lesandi fólkaslag er enn ikki so spilt, at tað setur heiður í gerðir sínar.

Teir góðu skriva mest fyri at upplýggja og fyri sjálvir at nýta gleðina av verkum sínum. Hesir tjena kanska ikki mikið, men teir verða aldri gloymdir.

So koma teir, sum eg undirskrivaði loyvi mær at telja bestar: Fyrst eru teir í áður nevnda góða flokki, og so skriva teir við rorandi tilfinning fyri at hjálpa teim mest neyðstøddu í samfelagnum — skriva so hugtakandi, at lesarin hevur ilt við at bæla grátin inni, tó tá ríni rulla úr eygum og niður kinnarnar.

Í hesum báðum flokkum er søguskrivarin hr. Olaf Linck sum nú gisir Føroyar.

Verið hann væl komin higar.

N. A. Eidesgaard.

Spiralsengur & madrassir, Pinnastólar og aðrir stólar, modernaðir stólar og borð, divanir, divanteppir o. m. a.

fæst í mobilverkstaðnum hjá

Hans P. Poulsen,

Thorshavn.

Telf. 238.

„Luk Grønland op“

De støtter en god Sag ved at melde Dem ind i Landsforeningen »Luk Grønland op«.

Abonner paa og averter i Foreningens Blad »Grønlande«, hvori optages søgliche Indlæg for Grønlandsøpørgsmaalets Løsning.

Njótið gott av

tí avslátri, Ferðamannastovan hevur til bátar og bilar, og latið okkum leggja tykkum eina lagaliga og biliga rundferð um Føroyar. Máltr. 271.